

Během posledních takřka sto let, kdy terorismus a jeho potírání nastoupil jakožto předmět mezinárodně právní regulace a objekt diskusí mezinárodně právní teorie, vznikly stovky právních dokumentů a studií, které se tímto tématem z nejrůznějších aspektů zabývají.

Jejich tvůrci jsou jak globální mezinárodní organizace, tak uskupení regionální, dokumenty mají povahu úzce specializovanou i obecnější, působí ryze v oblasti mezinárodních vztahů či mají též bezprostřední dopady na vnitrostátní právní řády, k potírání terorismu volí prostředky politické, policejní, vojenské, ekonomické, finanční či další, a takto by se dalo pokračovat z nejrůznějších hledisek. To, čeho se zatím nedaří dosáhnout na reálném poli závazné mezinárodně právní úpravy, analyzuje prozatím teorie mezinárodního práva veřejného.

Stejně tak, jak jsou rozličné hrozby terorismu a jeho dopady na společnost, jsou početné též úhly pohledu, z nichž je možno mezinárodní boj proti tomuto fenoménu zkoumat.

Tato práce se zaměřuje na materiální vývoj mezinárodně právní úpravy boje proti terorismu z pohledu jejích klíčových aspektů, zejména pak z pohledu mezinárodně smluvního, a to vše z jakéhosi koncepčního prizmatu. Jejím cílem není podat kazuistickou analýzu všech ustanovení protiteroristických mezinárodních smluv¹, nýbrž prostřednictvím výběru klíčových ustanovení nalézt v mezinárodně smluvním systému boje proti terorismu vnitřní řád, komplementárnost jednotlivých úprav a systém. Konkrétní smluvně právní instrumenty jsou z tohoto pohledu pro mě pouze prostředkem, nikoliv cílem zkoumání.